28.4.7 43b (גופא וטומאתו עליו) $\rightarrow 45a$ (גופא אחרינא אמר ליה הלכה קאמינא)

ז. וְהַנְּפָשׁ אֲשֶׁר תֹּאַכַל בָּשֶׂר מָזֶבַח הַשְּׁלְמִים אֲשֶׁר לַה׳ וְסַמְאָתוֹ עָלָיוֹ וְנַכְרְתָה הַנְּפֶשׁ הַהוֹא מֵעמֶיהָ: ייקרא ז, כ
זְנְפֶשׁ כִי תַּנֵּע בְּכֶל טָמֵא בְּטַמְאַת אָדָם אוֹ בִּבְהָמָה טְמֵאָה אוֹ בְּכָל שָׁקֵץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשֵׁר זֶבַח הַשְּׁלְמִים אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת מִשְׁכֵּן ה׳ טָמֵא וְנְּכֶרְתָה הַנְּפֶשׁ הָאִלְל כִּי מֵי נִדְּה לֹא זֹרַק עָלִיו טָמֵא יִהְיָה עוֹד סְמְאָתוֹ בוֹ:במדבר יט, יג
זְאָם הַאָּכֹל יֵאָבֵל מִבְּשֵּׁר זֶּבֶח שְׁלָמִיו בַּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרֶצֶה הַמַּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יֵחָשֶׁב לוֹ פִּנּוּל וְנַבְרְתָה הַנָּפֶשׁ הַחָּוֹב מְשְׁלְישִׁי פְּנִּוֹ הַנִּא לֹא יֵרֶצֶה וְאֹל וְיִשְׁל בִּי שִׁ הְלָל יִנְלְרְתָה הַנָּפֶשׁ הָאָכֹל יֵאָב הַפְּלְּישִׁי בְּנִּוֹ הִצְּל וְלֹא יְחַלְלוֹ אֶת שֵם קַדְשִׁי אֲשֶׁר הָם מַקְּדְשִׁי בְּנִי וִשְּׁרְאל וְלֹא יְחַלְלוֹ אֶת שֵם קַדְשִׁי אֲשֶׁר הָם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יֵרָב, וְלֹא יְחָלְלוֹ אֶת שֵם קַדְשִׁי אֲשֶׁר הָם מְדְשִׁי בְּנִי וֹיְנְזְרוּ הַקְּדְשֵׁי בְּנִי וֹיְנְזְרוּ מָקְדְשֵׁי בְנִי יִשְׁרָאל וְלֹא יְחָלָלוֹ אֶת שֵם קַדְשִׁי אֲשֶׁר יָשִׁבְּשְׁ הַשְּבְּישׁ הַקְּדְשִׁי בְּנִיו וְינְנָוְרוּ מְקּדְשֵׁי בְנִי יִשְׁרָאל וְלֹא יְחָלְם לְּלָב שְׁתְּל בָּנִיו וְינִבְרוּ הַמֶּדְשֵׁי בְנִי וֹיְרָבָל לְלא יְחָת בְּלְבְל אֲשֶׁתְם אֲשֶׁר יָשִׁיבוֹ לְיְ הְלְדְשׁ הַקְּדְשִׁי בְנִי וְהָבְעֹל הַבְּשֵׁר הְבָּבְישׁ הְמָבְישׁ הְבָּבְישׁ הַלְּבְשׁי בְּלְבִישׁ לְבְּלְבִישׁ הַלְּבְשׁ בְּבְשֹׁ הְבָּבְישׁ הַבְּבְישׁ הְבָּבְישׁ הַבְּלְיבִים וְהָבְעָת הְבָּבְישׁ הַעְּיִיבְים הְבְּשְׁלְבִישׁ הַבְּבְּשׁ הַשְּבְּבְישׁ הַשְּבְּישׁ הַבְּבְישׁ הְבְּבְישׁ הְבָּבְישׁ הַבְּשְׁבְּשֹׁ הְבָּשְׁר מִיְבָּי בְּבְּשׁ הְעָלְירָם הְבֹלְא אְם בְּבְשׁ הַשְּבְּיב בְּעִבְּישׁ הְבָּשְׁבְּשְׁבְּבְּשׁ הְבִּבְישׁ הְשִׁבְּבְישׁ הְבָּבְישׁ הָבְּשְׁתְּלְבְי בְּעְבְּל שְבְּבְּשְׁתְּבְּבְיּב בְּעִבְיי בְּמְבְּבְשׁ הְבָּבְעְבְּלְב בְּחְבְי הְיִבְּעְבְּי הְלְבְּעְיבְים בְּבְּיבְּבְיְבְּבְיְבְּבְּי בְּבְיבְּי הְעִבְּי הְעִיבְּי בְּבְּיי הְיוֹב בְּהְבְּבְי בְּבְּבְעְיבְּבְיבְּי בְּיְבְּי בְּבְּי בְּבְּבְיבְּי בְּבְיבְּי בְּבְּבְּב

- I Reevaluating inference from v. 1 that it only refers to טומאת הגוף
  - a ברייתא (vv. 1/3); v. 3 is in re: טומאת מת) טומאת מת) → v. 1 is also טומאת הגוף אומאת הגוף (vv. 1/3); v. 3 is in re: טומאת מת)
    - i אומאת הגוף (עליו) mentioned here are in the plural (שלמים) and the טומאה in the singular (עליו)
    - ii יאכל :רבי (v. 2) teaches that it is בטומאת הגוף
      - 1 explanation (ר' יצחק בר אבודימי): since beginning & end of v. 2 are ל' נקבה is ואכל is ואכל is ואכל
      - tangential: ברייתא explained by זעירי (the master ברייתא interpreter, as ארייתא was the master exegete)
        - (a) ברייתא : if the קלות are mentioned in the תורה, why the need to mention the חמורות and vice versa?
          - (i) Answer: if only קלות שפית mentioned, we would have concluded חמורות במיתה → קלות בלאו
          - (ii) And: if only חמורות were mentioned, we would have concluded קלות פטור → חמורות חייב
          - (iii) Explanation: קלות cannot mean "מעשר" (eating מע"ש while טמא) and תרומה חמורות
            - 1. Reason: eating חיוב מיתה does carry חיוב מיתה
            - 2. Additionally: it isn't an error we could have made, due to limitation of דיו
          - (iv) Explanation: סומאה must refer to light טומאת שרץ (e.g. טומאת חחורות to severe טומאה to severe טומאת מת
            - 1. Application: cannot be מיתה, as they are both מיתה (and 2nd reason cannot apply not a לאו)
            - 2. Rather: מע"ש we couldn't have erred to apply מיתה to מיש (eating מע"ש due to דיו
          - (v) Explanation: סומאת שרץ is טומאת טומאת חמורות; טומאת מת
            - 1. And: had it only said שרץ with מע"ש and מיתה for מיתה for מיתה מע"ש
            - 2. We might have thought: just as קמ"ל מיתה is חמור so too חמור מת) חמור on קל חמול (מע"ש) קל on קמ"ל מיתה
- II Foundational ברייתא to our משנה:
  - a v. 4 (source for פיגול) referent is שלמים which are eaten for 2 days and the night in between
    - i *question*: what would have this included?
    - ii Answer: בכור- which is eaten for 2/1
      - 1 Question: how would we have inferred it בכוד doesn't require מיכה, שמים, תנופת חו"ש, סמיכה do)
      - 2 Answer: via מבשר זבח שלמיו (v. 4) האכל יאכל כלל ופרט וכלל (v. 4) מבשר מבשר מבשר אומיי
        - (a) Challenge: these two כללים are adjacent
        - (b) Answer: this is a legitimate hermeneutic; if 2 כללים are adjacent, we "move" the פרט between them
        - (c) Result: בכור → האכל מבשר זבח שלמיו
  - b expansion: to other "eaten" קרבנות; expansion to אבר בשר from דבה
  - c extending to: fowl, grain offerings even the לוג שמן של מצורע from v. 6 לוג שמן של הדר טומאה (in re: איסור טומאה)
    - i explanation: v. 6 (טומאה) is linked to חילול::חילול (vv. 6-5) נותר linked to נותר linked to עוון::עוון (vv. 5-4)
      - 1 question: once we are going to extend to all, why use שלמים as the base?
      - 2 Answer: מיניון have מתירין, for people (to eat the meat) and for שלמים that's the model for פיגול
        - (a) Including: עולת בהמה, עולת העוף, חטאת העוף ופרים/שעירים as per the משנה
        - (b) Excluding: משנה etc. as per the קומץ,לבונה, קטורת, מנחת כהנים, מנחת כ"מ, מנחת נסכים ודם etc. as per the
          - (i) *inquiry*: who is the author of this ברייתא?
            - 1. must be: ר"מ, per his inclusion of לוג שמן של מצורע
            - 2. challenge: the exclusion of מנחת נסכים follows רבנן
              - a. contra מתיר which is נסכים to be brought;
              - b. counter (חכמים). it could be brought days later →דם אינו מחירן
              - c. response (מ"ז): only applied to נסכים that accompany an animal, not brought alone

- (ii) solution 1 (רב יוסף): author is רבי,
  - $1. \ who \ holds$: like חכמים re: דם בהמה not being מתיר the נסכים
  - 2. and holds: that מפגלין בלוג שמן as its own מתיר are מתיר its eating (and release it from מעילה)
  - 3. challenge (ר' ירמיה), who didn't believe that א לוג שמן which comes by itself; all agree that its מתיר are מפגל it, yet all agree it's not מפגל
    - a. per: אשם concedes only מגפל if it accompanies מגפל
- (iii) solution 2 (ד' ירמיה): author is מחת נסכים" delete "מנחת נסכים" from list of excluded items
- (iv) solution 3 (אביי): no need to delete;
  - 1. taught: inclusion of נסכים which accompanies אשם assumes נסכים that come with animal
  - 2. taught: exclusion of נסכים which come on their own; assumes לוג which comes on its own
- 3 Dissent (מזבח החיצון are brought on מזבח, that is the model
  - (a) Excluding: פרים ושעירים הנשרפים
- III Source for חטאת העוף being included in law of פיגול
  - a v. 7 (listing apportionments to ביגול from בהנים hiable for פיגול, as they are eaten)
    - i in spite of: מן האש, the oil of the מצורע is included per כל קרבנם
    - ii and in spite of: v. 8, קנאות העומר ומנחת העומר which aren't עומר) כפרות to permit to clarify her guilt)
    - iii and though: we might think of חטאתם as לכל חטאתם לכל extends to include it
    - iv and though: אשם מצורע is not coming for guilt but to permit him, it is (akin to אשם מצורע) eaten per לכל אשמם
    - v and: אשר ישיבו alludes to גזל הגר (which goes to גר if גר if גר has died without heirs)
      - 1 And לקדש בו את האשה belong to the כהנים for whatever need they have even לקדש בו את האשה
- IV Dictum of ר"א in the name of ר' יוסי הגלילי:
  - a If: he was מפגל בפנים in something performed פיגל בחוץ; but if he was מפגל in something performed לא פיגל
  - b Explanation: if he was outside and did שחיטה with intent to do הזאה (inside) tomorrow לא פיגול
    - i And: if he was inside and did מתנת הדם with intent to spill the שירי הדם tomorrow לא פיגל tomorrow הקטרת אימורין
    - ii But: if he was outside and did פיגל tomorrow שירי הדם or burn שירי הדם tomorrow שירי מיגל
  - שלמים compared to חטאת כהן משיח) compared to שלמים
    - i Comparison: just as שלמים all intents and actions are במזבח החיצון
      - So too: חטאת פנימית) er cהן משיח) must have intents and actions in same place (i.e. intents in same place as actions which are objects of those intents)
        - (a) ריה"ג follows הלכה :(רב quoting ה"נ
        - (b) Challenge (הלכתא למשיחא: (currently impractical)
          - (i) Block (אביי); then we shouldn't study any הלכות מקדש?
            - 1. Rather: we study to receive the reward of לימוד תורה
          - (ii) Defense (רבא): was asking why the הלכה was established if it is impractical